
NIEOCHĘDOŻNY (4) ai

Zawsze w pisowni łącznej.

e oraz oba o jasne.

sg m N nieochędożny (3). ◇ f N nieochędożną (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Nieozdobny, nieschludny, nieporządny; incompositus, incultus, inornatus Mącz, Cn; incomptus Mącz (4) : Incomptus, Niegładki/ Nieochędożny/ id est, Inornatus, Incompositus. Mącz 61d, 60a, 168a; [ten [miecz] ácz nieochędożny/ ále tego dnia dobrze zprobowany HistOtton 67v].

Wyrażenie: »nieochędożna mowa« [prawdopodobnie, błędne tłumaczenie terminu retorycznego, zamiast 'pretensjonalny, przesadnie ozdobny'] (1): Putida oratio, Niefmączna/ nieochędożna mowá Mącz 333c.

Cf NIEOCHĘDOŻONY, OCHĘDOŻNY

ZZa